

[Niels Helveg Petersen]

øjeblikket, så lad os diskutere det. Det mener jeg er en ringe pris at betale for at sikre formandskabets principielle uafhængighed. Gør man det, og går man ind i den tankegang, tror jeg heller ikke, at der vil blive problemer med rekrutteringen.

Jeg vil slutte med at sige tak til de ordførere, der har udtalt deres sympati for lovforslaget, og jeg håber, at vi i udvalget kan få en seriøs diskussion om udformningen af uafhængighedsbestemmelsen. Det ser vi frem til, og vi er som sagt meget åbne over for, om der kan findes bedre formuleringer for uafhængighedskravet end det, vi selv er nået frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det politisk-økonomiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlig energiplanlægning uden atomkraft.

Af Lone Dybkjær (RV), Jytte Hilden (S), Margrete Auken (SF) og Tinning (VS).
(Fremsat 12/2 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Enggaard):

Beslutningsforslaget fra det radikale venstre, socialdemokratiet, SF og VS træder i stedet for det radikale venstres beslutningsforslag om offentlig energiplanlægning uden atomkraft, nr. B 12, som blev behandlet her i tinget den 8. november 1984. Der er derfor næppe grund til her i dag at gå nærmere ind på realiteten i sagen. Den drøftelse har vi

haft, og når forslaget kommer frem i salen i dag, skyldes det jo, så vidt jeg kan se det, først og fremmest mere formelle hensyn.

Jeg skal derfor i det væsentlige begrænse mig til at henvise til de bemærkninger, jeg gjorde under førstebehandlingen af det tidligere forslag, og som er gengivet i Folketings-tidende 1984-85, sp. 1722 ff.

Om det nu foreliggende forslag skal jeg kort sige, at det i forhold til det tidligere har korthedens og det overskueliges fordele. Efter forslaget og bemærkningerne til det skal kernekraft med den viden og teknologi, der er til rådighed i dag, udgå af energiplanlægningen. Det er jo klar tale og til at forstå. Om det så også er det rigtige, man herved rammer, er straks en helt anden sag.

Som nævnt under førstebehandlingen af det tidligere forslag er det regeringens principielle opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt at lægge sådanne bindinger på energiplanlægningen, at der ikke må tages hensyn til en energikilde, som måske på et senere tidspunkt kan vise sig at være fordelagtig. Jeg erindrer om, at de økonomiske fordele ved kernekraft, sådan som de også er blevet belyst igennem kul/kernekraft-redegørelsen, ikke generelt er blevet bestridt. Jeg erindrer også om de miljøfordele og forsyningssikkerhedsfordele, som efter regeringens opfattelse er forbundet med kernekraft.

Men når det er sagt, skal det også siges, at regeringen, såfremt forslaget vedtages, naturligvis vil sørge for dets efterlevelse, og heller ikke heri er der noget nyt i forhold til situationen i efteråret.

Jytte Hilden (S):

Dette beslutningsforslag er, som ministeren allerede har sagt, måske nærmest en formssag, men dog en anelse interessant, al den stund det er første gang, vi i folketinget har set et flertalsforslag, som kræver atomkraft ud af den offentlige energiplanlægning.

Der er sagt meget for og imod, og det vil der sikkert stadig kunne siges, og jeg skal ikke gentage nogle af de utallige ting, som er blevet sagt. Jeg skal blot sige, at socialdemokratiet i høj grad lægger vægt på selve forslaget og også i høj grad lægger vægt på de bemærkninger, der er anført, og jeg skal hæfte mig ved to ting.